

στα φιλομούσου Μεσέρ Μικὲ Καράλη, ἀνδρὸς Χιοπολίτου, καὶ τὰ πρῶτα φέροντος τῶν εὐπατριδῶν. Διορθωθείσα μεθ' ὄσης οἷόν τε τῆς ἐπιμελείας παρὰ Σ. Β. Δ. τοῦ Φ. Φ. Ἐνετίησιν, ἀψφθ'. 1799. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^{ον}.

(297) — Χρυσοῦν Ἐγκόλπιον, ἦτοι Κέβητος Θεβαίου Πίναξ καὶ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον. Μεταφρασθέντα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινοτέραν διάλεκτον μετὰ τινων σημειωμάτων, οἷς ἐν τέλει προσετέθη καὶ σχεδίασμα περὶ τῶν Καθηκόντων τῶν πιστευόντων τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως, καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰωάννου Νικολάου. Ἐν Βιέννῃ, 1799. Τύποις Ἰωάννου Καρόλου Σχουενδέρου, εἰς 12^{ον}.

(298) — Βίος καὶ Κατορθώματα Κόμητος Σωδάρωφ Ψιμνίκου, ἐκείνου τοῦ Γενικοῦ Στρατάρχου τῶν δύο μεγίστων Αὐτοκρατόρων Ῥωσσίας τε καὶ Γερμανίας, μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς Γερμανικῆς τῇ Ἰταλικῇ φωνῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Ἰωάννου Μαρμαροτούρη Ἀθηναίου. Ἐν Τεργεσίῳ, 1799. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Πατέρων Ἀρμενίων τῶν Μεχιταριστῶν, εἰς 8^{ον}.

(299) — Ἐπιτομὴ Γραμματικῆς, ἐξηγηθεῖσα εἰς τὴν ἀπλὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον μετὰ τὴν φράσιν εἰς τὸ Ἰταλικόν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης οἰκιακοῦ τινὸς Λεξικοῦ, καὶ τινων πρὸς οἰκείους διαλόγων, παρὰ Δημητρίου Βενιέρη· τύποις ἐκδοθεῖσα βοηθεῖα τῶν ἐν Τριεσίῳ τιμίῳν πραγματευτῶν Ῥωμαίων. Πρῶτη ἔκδοσις, ἀφιερωθεῖσα τῷ τιμιωτάτῳ κυρίῳ Κυριακῷ Κατράρφ. Ἐν Τριεσίῳ, ἀψφθ'. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ τοῦ Σπεραϊνδίου, εἰς 4^{ον} μικρόν.

(300) — Γραμματικὴ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν, ἢ σύντομος ἀνάλυσις τῆς πειραματικῆς νεωτέρας φιλοσοφίας, κατ' ἐρωταπόκρισιν· συγγραφεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Ἄγγλου